

stad. Vi har brug for alle dele. Der skal ikke være nogen, der har specielle privilegier. Alle skal have så stor valgfrihed, at de har lov at vælge at bo det sted, hvor de mest har lyst til det.

Og her er det jo altså, at vi har nogle problemer i forhold til regeringen og i forhold til vinstrefløjen i Folketinget. På boligområdet eksempelvis, hvor de fredede by- og landboejendomme har været sammenlignet i utrolig mange undersøgelser, og hvor det viser sig, at forfaldet pr. år er størst i landdistrikterne. Her gør man ikke nok, og det på trods af at man allerede nu fra vores side har gjort opmærksom på, at der er et særligt behov for at yde en indsats for de fredede by- og landboejendomme.

Hvis vi ser på de byfornyelsesmidler, som vi afsatte efter at have vedtaget den fælles dagsorden i 1996, er det jo ganske tankevækkende, at af de 200 mio. kr., der blev afsat, er det rent faktisk kun de 20 mio. kr., som egentlig synes at være kommet i spil. De 180 andre millioner kroner opleves altså ikke som ubureaukratiske. Tværtimod kan man sige, at det er lidt af en fallithistorie, for de er desværre ikke rigtig kommet i spil endnu.

Og det viser sig altså, at mange af landkommunerne ikke har kræfterne til at gøre deres del af arbejdet. Det beklager vi naturligvis, men jeg synes altså, det kunne være informativt, hvis ministeren kunne oplyse, hvor stort et træk der har været på de 180 mio. kr.

Og ville det måske ikke være en idé, når nu et samlet Folketing rent faktisk har besluttet sig for, at vi har afsat og øremærket de penge til landdistrikterne, at vi så forsøgte at få brugt pengene – resten af de 180 mio. kr.? Det kunne eksempelvis være ved at fjerne kommunernes medfinansiering og lave en anden klippekortsordning. Det er Det Konservative Folkeparti meget åbent over for.

Vi mener også, at de forslag, der er kommet fra De Konservative og Venstre, er noget, som indenrigsministeren bør presse på for at få de øvrige regeringsfolk til at gå med på. Her tænker jeg på genbrug af gamle bygninger på landet. De repræsenterer en betydelig værdi energimæssigt og ressourcemæssigt.

Forleden spurgte vi miljø- og energiministeren om det. Han er negativ. Miljø- og energiministeren ønsker ikke at gøre noget for at udnytte de gamle bygninger på landet. Men jeg synes, det er dejligt at læse, at indenrigsministerens udspil faktisk indeholder gode tanker på det her

område, og det er næsten lige så positivt som Enhedslistens positive holdning til udnyttelse af bygningerne i landdistrikterne. Så vi kan da håbe på, at De Konservative og Venstre sammen med indenrigsministeren og Enhedslisten måske kan få resten af Folketinget til at gøre noget ved den sag.

Aftægtsboliger er en anden mulighed, som vi mener skal fremmes, og vi mener, vi må gøre en ekstra indsats for at bevare de ældre i landdistrikterne. De skal forblive i selvstændighedskulturen. Der er ingen grund til, at de skal sparkes ind til byerne på et plejehjem, hvis de har mulighed for at blive boende ude på landet.

Zonekompetencen har flere været inde på før. Der er jo ingen tvivl om, at Kommunernes Landsforening står helt bag det initiativ, som højre side i Folketingssalen flere gange har taget. Sidste år fremsatte Venstre og Fremskridtspartiet sammen med De Konservative et forslag, som medførte, at zonekompetencen fuldt ud blev lagt ud til kommunerne. Det står vi fortsat ved. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at folk, der er demokratisk valgt i kommunerne, skulle kunne nedstemmes af folk, der er demokratisk valgt i amterne. Det er mest rigtigt at lægge det ud til kommunerne, og det er et andet område, hvor man kunne gøre noget mere for at fremme landdistrikterne.

På uddannelsesområdet tror jeg også, der er grund til at tænke nye tanker. Og her mener jeg egentlig også, at indenrigsministerens betænkning langt hen ad vejen faktisk giver et positivt bidrag. Problemet er jo bare igen, at der sidder andre ministre i regeringen, der ikke har den samme opfattelse af tingene.

Dér vil jeg jo gerne fremhæve, at en af de ting, som jeg troede vi var enige om efter sidste års debat, var, at unge, der studerer i byerne, og som gerne vil blive på landet, skulle have mulighed for at blive boende i landdistrikterne ved, at man lavede et fornuftigt transportfradrag. Her viser det sig altså desværre, at vinstrefløjen var alt for billigt til fals for skatteministeren.

Man endte med en totalt umulig model med hensyn til transporten, som faktisk gjorde, at man rent ud sagt kun løste problemet for dem, der ikke havde problemet, nemlig de unge, der boede i byerne, som så bare kunne få et billigt buskort. Dem, man egentlig skulle have hjulpet, var de unge, der ønskede at bo på landet, som havde brug for et rigtigt transportfradrag, men så langt turde regeringen ikke tænke, og det er faktisk temmelig sørgeligt.